



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 689/2020
02.11.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Маријом Рибарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Косанића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 162/20 од 05.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 558/20 од 27.03.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.11.2020. године, једногласно донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Мирослава Косанића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 162/20 од 05.03.2020. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 558/20 од 27.03.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 162/20 од 05.03.2020. године одлучено је да се услед наступања законске рехабилитације брише осуда по правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду К 39/13 од 01.02.2013. године којом је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. Кривичног законика у вези члана 30. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и истовремено је одређено да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Косанић изјавио је против решења Вишег суда у Новом Саду Кв 162/20 од 05.03.2020. године жалбу у погледу одлуке о трошковима поступка, а Апелациони суд у Новом Саду је решењем Кж2 558/20 од 27.03.2020. године исту одбио као неосновану.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Мирослав Косанић због повреде закона из члана 441. став 4. Законика о кривичном поступку, са предлогом да

Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, побијана решења укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање о трошковима поступка или да решења преиначи, тако што ће одлучити о трошковима поступка.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП), па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА пресудом Вишег суда у Новом Саду К 39/13 од 01.02.2013. године оглашен кривим због кривичног дела разбојништво у покушају из члана 206. став 1. КЗ у вези члана 30. Кривичног законика (КЗ) и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године и одређено је да ће се казна извршити тако што ће је окривљени издржавати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора. Окривљени је потом решењем Вишег суда у Новом Саду Куо 96/14 од 22.05.2014. године условно отпуштен са издржавања казне затвора по наведеној пресуди, под условом да до краја истека казне-23.07.2014. године, не учини ново кривично дело.

Одредбом члана 569. ЗКП прописано је да поступак за законску рехабилитацију лица која пре осуде на коју се односи рехабилитација није било осуђивано или које се по закону сматра неосуђиваним, покреће по службеној дужности орган надлежан за вођење казнене евиденције. Како орган поступка није по службеној дужности утврдио законску рехабилитацију, иако су се стекли услови сходно члану 98. став 2. тачка 4 КЗ, то је окривљени преко свог браниоца, адвоката Мирослава Косанића поднео захтев за законску рехабилитацију 12.12.2019. године.

Поводом поднетог захтева за законску рехабилитацију Виши суд у Новом Саду је решењем Кв 162/20 од 05.03.2020. године утврдио да је наступила законска рехабилитација и да се осуда по правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду К 39/13 од 01.02.2013. године брише. На првостепено решење бранилац окривљеног је изјавио жалбу у погледу одлуке о трошковима поступка, о којима заправо није ни одлучено, а коју је Апелациони суд у Новом Саду решењем Кж2 558/20 од 27.03.2020. године одбио као неосновану уз образложење да браниоцу тражени трошкови не припадају те да неодлучивање о захтеву браниоца за накнаду трошкова не утиче на законитост и правилност првостепеног решења.

Врховни касациони суд налази да се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, неосновано указује да је повређен закон - члана 441. став 4. ЗКП на штету окривљеног.

Наиме, одредбом члана 261. став 1. ЗКП прописано је да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка од његовог покретања до његовог завршетка. Имајући у виду да је овде реч о трошковима везаним за поступак законске рехабилитације, који се покреће по службеној дужности од стране органа надлежног за

вођење казнене евиденције, да је законска рехабилитација обавезна и да наступа по сили закона, те да је услед непоступања органа управе да по службеној дужности спроведе поступак законске рехабилитације суд наступио као корективан орган и фактички реаговао на инертност државног органа те утврдио наступање законске рехабилитације.

Чланом 262. став 1. ЗКП прописано је да, у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучиће се ко сноси трошкове поступка и колико они износе.

Следствено томе, по одредбама Законика о кривичном поступку у поступку законске рехабилитације, суд није имао обавезу да одлучи о поднетом захтеву за накнаду трошкова одбране осуђеног, јер се не ради о одлуци из члана 262. став 1. ЗКП, нити су поступањем суда проузроковани трошкови.

Самим тим, имајући у виду одредбу члана 261. став 1. ЗКП и 262. став 1. ЗКП, Врховни касациони суд налази да је захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног АА, адвоката Мирослава Косанића неоснован, јер суд није имао законску обавезу да у донетом решењу којим се утврђује наступање законске рехабилитације одлучи о трошковима, па је правилно захтев за досуђивање трошкова поводом поднетог захтева за утврђивање наступања законске рехабилитације одбијен као неоснован.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Марија Рибарић,с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић